Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

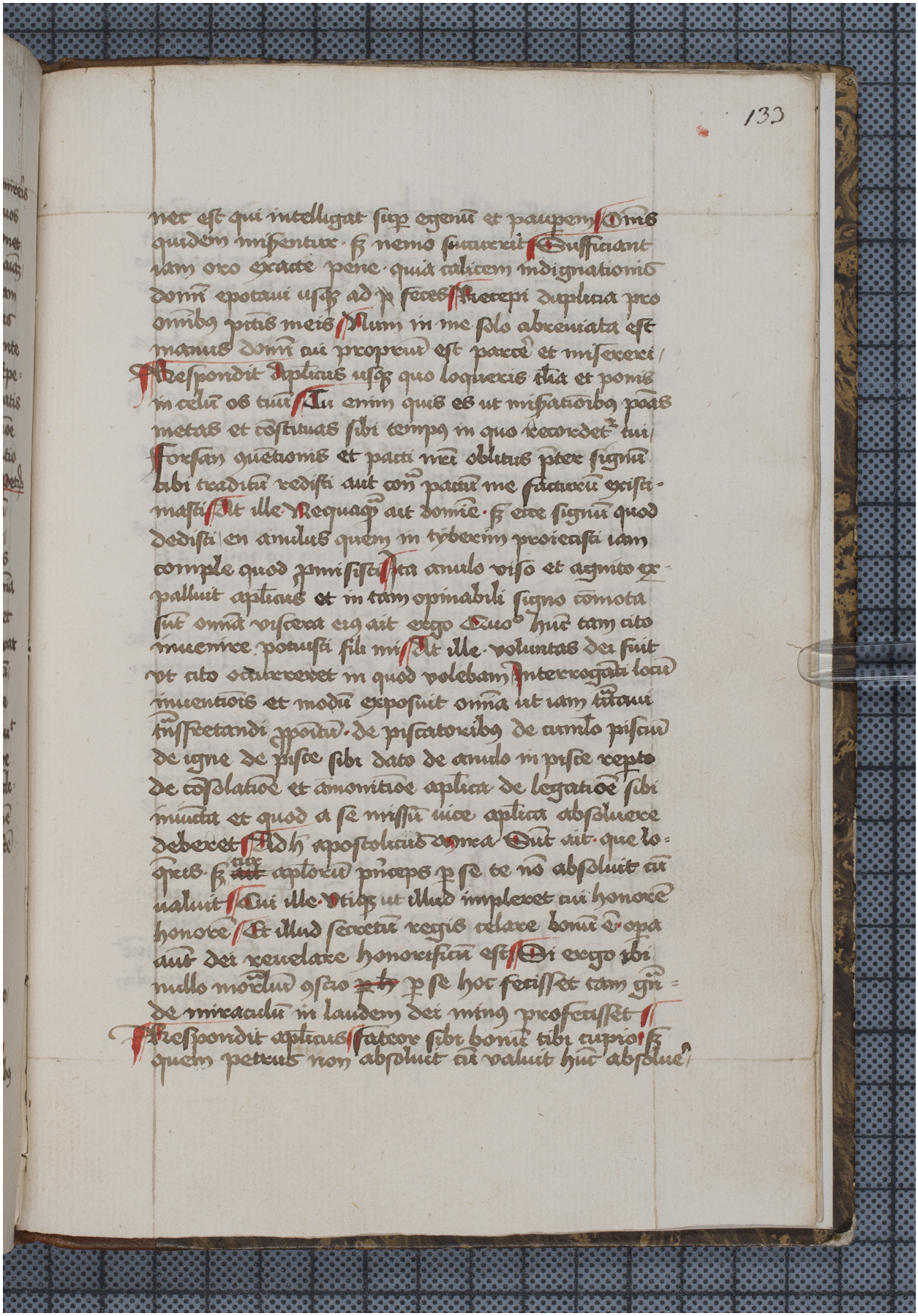

133

net est qui intelligat sup egenu et pauperem. Omes
quidem mirentur. ⁊ nemo sciuerit. Qui sciant
iam oro exerate pene. quia calicem indignationis
domini epotaui usq; ad p feces. Heretici duplicia pro
omnibus peccatis meis. Nam in me solo abreuiata est
manus domini cui proprium est parcere et misereri.
Respondit Apostolus usq; quo loquaris stulta et ponis
in celum os tuum. Tu enim quis es ut mirationibus poas
metas et constituas sibi tempus in quo recordet tui.
Forsan quietionis et pacti mei oblitus preter signum
tibi traditum tetigisti aut con pactum me sciuerit existi-
masti. Et ille. Nequaquam domine. ⁊ ecce signum quod
dedisti en anulus quem in tyberim proiecisti iam
comple quod promisisti. Ita anulo viso et agnito ex-
palluit apostolus et in tam opinabili signo comota
sunt omnia viscera eius ait ergo Quo huc tam cito
inuenire potuisti fili mi. Et ille. Voluntas dei fuit
vt cito occurreret in quod volebam. Interrogati loci
inuentionis et modum exposuit omnia ut iam titanu
inspectandi prodiu. de piscatoribus de anulo piscium
de igne de pisce sibi dato de anulo in pisce recepto
de consolatione et amonitione apostoli de legatione sibi
iuncta et quod a se missum iure apostoli absoluere
deberet. Ad h apostolicum dixit. Quid ait. quae lo-
queris. ⁊ ~~aut~~ apostolum princeps p se te non absoluit aut
valuit. Cui ille. Utique ut illud impleret cui honore
honore. Et illud secretum regis celare bonum. opa
aut dei reuelare honorificum est. Di ergo tibi
nullo modum oscio ~~p~~ p se hoc fecisset tam gin-
de miraculum in laudem dei mihi profeisset.
Respondit apostolus. fatere sibi bonum tibi tuprio ⁊
quem petiuit non absoluit aut valuit huic absolue